

কৃষক বাইজলৈ গোহাৰি

আমাৰ এই 'ঘৰে - পথাৰে' পত্ৰিকাখনৰ ই-সংস্কৰণ মুকলি কৰা হৈছে। গতিকে কৃষক বাইজে আমাৰ বেব চাইট www.aau.ac.in লগ অন কৰি 'ঘৰে-পথাৰে' ই-সংস্কৰণৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব।
মুখ্য সম্পাদক
'ঘৰে-পথাৰে'
সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালকালয়
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

ঘৰে-পথাৰে

পষেকীয়া কৃষি পত্ৰিকা
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

এই সংখ্যাত আছে -

বিষয়	পৃষ্ঠা
□ শালিধানৰ বিজ্ঞানসন্মত .. ২	
□ জৈৱিক কৃষি পদ্ধতিত কেঁচু ২	
□ আমাৰ একাষাৰ ৩	
□ মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম ৩	
□ উদ্যান শস্য ৪	
□ কুকুৰা পামৰ দানা কিনিবৰ .. ৪	

□ ৪৪ তম বছৰ □ ৯ম সংখ্যা □ ১ মে' - ২০২৩ □ ১৬-৩০ বহাগ, ১৯৪৫ শক □ মূল্য - ১.০০ টকা □ GHARE - PATHARE □ PMG - 19 of 2005 - 06

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত চাৰিদিনীয়া আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলন সম্পন্ন

যোৱা ২৫ এপ্ৰিলৰ পৰা ২৮ এপ্ৰিললৈ অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাটত কৃষি মহাবিদ্যালয় আৰু প্ৰফেছৰ এইচ এছ শ্ৰীবাস্তৱ ফাউণ্ডেচনৰ ফৰ চায়েন্স এণ্ড ছ'ছাইটিৰ যুটীয়া উদ্যোগত চাৰিদিনীয়া আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনৰ আয়োজন কৰা হয়। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ত আৰম্ভ হোৱা এই আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনখন উদ্বোধন কৰি অসমৰ ৰাজ্যপাল গোলাব চান্দ কাটাৰীয়াই কয় যে কৃষিত সামগ্ৰিক পৰিৱৰ্তন হ'ব কেৱল গৱেষকসকলৰ জৰিয়তেহে। জলবায়ু পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিত যিহেতু কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত ব্যাপক প্ৰভাৱ পৰিছে, সেয়ে এই দিশত সময়োচিত চিন্তাৰে আগবাঢ়িব লাগিব। পানী আৰু মাটিৰ সৰ্বোৎকৃষ্ট ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে জলবায়ু পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিত কৃষিকাৰ্য আগবঢ়াই নিব লাগিব। জলবায়ু পৰিৱৰ্তিত পৰিস্থিতিত জৈৱবৈচিত্ৰ, খাদ্য সুৰক্ষা আৰু 'বহনক্ষমতা' শীৰ্ষক সন্মিলনৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত মুখ্য অতিথিৰ ভাষণত ৰাজ্যপালে লগতে কয় যে বিশ্বৰ প্ৰায় আশী শতাংশ খেতি বৰষুণৰ ভিত্তিত হয়। জলবায়ু পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰেক্ষাপটত এফালে যদি বৰষুণ কমিছে আনফালে আকৌ জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ বাবে খেতিৰ মাটিৰ সংখ্যা কমিছে। এনে সময়ত অধিক উৎপাদনক্ষম আৰু সহজে

নষ্ট নোহোৱা শস্যৰ উৎপাদনৰ জৰিয়তে আগুৱাই যাব লাগিব। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৃষি বিজ্ঞানগুৰু ড° জয়ন্ত ডেকাই আদৰণি ভাষণ আগবঢ়োৱা উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত ফিলিপাইনৰ

হাত সাৰিব পৰা নাই বুলি উল্লেখ কৰি ভাষণ প্ৰসংগত লগতে কয় যে এই দিশত কৃষি শিক্ষাইহে কৃষিৰ পৰিৱৰ্তনৰ দিশত মূল ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব। খাদ্য ব্যৱস্থাবলীত পৰিবেশতন্ত্ৰৰ অনুকূলকৈ

সমান্তৰালভাৱে প্ৰযুক্তিগত দিশতো আগবাঢ়িব লাগিব। সন্মিলনৰ আয়োজক সমিতিৰ সাংগঠনিক সম্পাদক ড° ৰঞ্জন দাসে উদ্দেশ্য বাখ্যা কৰা উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত প্ৰফেছৰ এইচ এছ শ্ৰীবাস্তৱ

ফাউণ্ডেচনৰ ফৰ চায়েন্স এণ্ড ছ'ছাইটিৰ উপ-সভাপতি ড° এন ৰঘুবামে ছ'ছাইটিৰ বিষয়ে পৰ্যালোচনা আগবঢ়ায়। সন্মিলনৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য ড° বিদ্যুৎ চন্দন ডেকাই প্ৰাকৃতিক সম্পদৰাজিৰ যথাসাধ্য কম ক্ষতিৰ জৰিয়তে বা পুনৰ্গঠন, পুনৰব্যৱহাৰ আৰু পুনৰ্যবৰ্তনৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ বাবে দিক নিৰ্দেশনা তেয়াৰ কৰা উচিত বুলি মত ব্যক্ত কৰে। ড° প্ৰিয়দৰ্শিনী ভৰালীয়ে অঁত ধৰা উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত সন্মিলনৰ উপলক্ষে প্ৰকাশিত স্মৃতিগ্ৰন্থখনৰ লগতে আন চাৰিখন কৃষি সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰাৰ লগতে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড° পৰমজিত খুৰানাৰ ফাউণ্ডেচনৰ

কৃষি মহাবিদ্যালয় আৰু প্ৰফেছৰ এইচ এছ শ্ৰীবাস্তৱ ফাউণ্ডেচনৰ ফৰ চায়েন্স এণ্ড ছ'ছাইটিৰ যুটীয়া উদ্যোগত চাৰিদিনীয়া আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনৰ শুভউদ্বোধনী অনুষ্ঠানৰ বস্তী প্ৰজ্বলন কৰা অৱস্থাত অসমৰ ৰাজ্যপাল তথা অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আচার্য গুলাব চান্দ কাটাৰীয়া, ফিলিপাইনৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ধান গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ সঞ্চালক ড° জীন বেলী, অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য ড° বিদ্যুৎ চন্দন ডেকা প্ৰমুখ্যে অন্যান্যসকল

আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ধান গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ সঞ্চালক প্ৰধান ড° জীন বেলীয়ে সন্মানীয় অতিথি হিচাপে অংশ গ্ৰহণ কৰে। বিশ্বৰ কোনো দেশেই জলবায়ু পৰিৱৰ্তিত কৃষিকাৰ্যত হোৱা ক্ষতিৰ পৰা

পৰিৱৰ্তন আনিব লাগিব। এনে দিশত পৰিৱৰ্তন আনিবৰ বাবে কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়সমূহে পদ্ধতিগতভাৱে শক্তিশালী বীজৰ জৰিয়তে অধিক তৎপৰতাৰে আগুৱাই যাব লাগিব।

উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত সন্মিলনৰ উপলক্ষে প্ৰকাশিত স্মৃতিগ্ৰন্থখনৰ লগতে আন চাৰিখন কৃষি সম্পৰ্কীয় গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰাৰ লগতে দিল্লী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ড° পৰমজিত খুৰানাৰ ফাউণ্ডেচনৰ

২০২০-২১ বৰ্ষৰ অ'মেন লিডাৰশ্বিপ এৱাৰ্ড প্ৰদান কৰা হয়। উল্লেখ্য যে অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আন্তঃগত কৃষি মহাবিদ্যালয়ৰ মহাৰজত জয়ন্তী বৰ্ষৰ লগত সংগতি ৰাখি আয়োজন কৰা এই আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনত ২১ খন বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰতিনিধিয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিছে। চাৰিদিনীয়া সন্মিলনখনত সমগ্ৰ বিশ্বৰ ২০০ খন প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা ৯৫০ খন গৱেষণা পত্ৰ উপস্থাপন কৰা হয়। বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ শতাধিক বিজ্ঞানী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, এন জি অ' কৰ্মী, বহুজাতিক কোম্পানী, প্ৰগতিশীল কৃষক প্ৰতিনিধি উপস্থিত থকা সন্মিলনখনৰ উপলক্ষে অনুষ্ঠিত প্ৰদৰ্শনীৰ দ্বাৰা মুকলি কৰা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ধান গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ সঞ্চালক প্ৰধান ড° জীন বেলীয়ে। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাটৰ কৃষি মহাবিদ্যালয় আৰু প্ৰফেছৰ এইচ এছ শ্ৰীবাস্তৱ ফাউণ্ডেচনৰ ফৰ চায়েন্স এণ্ড ছ'ছাইটিৰ যুটীয়া উদ্যোগত আয়োজিত সন্মিলনৰ চাৰিটা দিনত বিভিন্ন শাখাত কেন্দ্ৰী বিশ্ববিদ্যালয়, গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠান আৰু সংস্থাৰ লগতে বেচৰকাৰী সংস্থাসমূহে বিভিন্ন দিশত গৱেষণা পত্ৰ উপস্থাপন কৰে।

আনহাতে ২১ খন দেশৰ শতাধিক বিজ্ঞানী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, এন জি (৪ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমত চাওক)

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনত এছিয়ান আৰু মেকঙ দেশসমূহৰ মাজত কৃষি ব্যৱসায় আৰু বিনিয়োগৰ সম্ভাৱনীয়তাৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কনক্লেভ সম্পন্ন

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাটত অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সন্মিলনৰ তৃতীয় দিনা অনুষ্ঠিত 'এছিয়ান আৰু মেকঙ দেশসমূহৰ মাজত কৃষি ব্যৱসায় আৰু বিনিয়োগ' শীৰ্ষক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কনক্লেভৰ আয়োজন কৰা হয়। অনুষ্ঠানত এই আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কনক্লেভ উদ্বোধন কৰি অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ

উপাচার্য ড° বিদ্যুৎ চন্দন ডেকাই কয় যে সঠিক দিশত বিনিয়োগেহে ব্যৱসায়িক ক্ষেত্ৰত যথোচিত উন্নতিত সহায়ক হয়। সামৰ্থ বৃদ্ধি আৰু উদ্ভাৱনী মানসিকতাৰে ব্যৱসায়িক ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গলে নিশ্চিতভাৱে সফলতা লাভ কৰিব পাৰিব। এছিয়ান বা মেকঙ দেশসমূহৰ সৈতে ব্যৱসায়িক সহযোগীৰ সমন্বিত প্ৰয়াসেৰে

আগবাঢ়ি গলে এই ক্ষেত্ৰখন অধিক আগুৱাই যাব পাৰিব। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বৰ্ডকমত আয়োজিত এই অনুষ্ঠানত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° প্ৰসন্ন কুমাৰ পাঠকৰ সঞ্চালনাত অনুষ্ঠিত এই কনক্লেভত উপাচার্য গৰাকীয়ে লগতে কয় যে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল আৰু এছিয়ান দেশৰ

উদ্যোগীসকলৰ মাজত সক্ৰিয় আদান প্ৰদানৰ ফলত অঞ্চলটোৰ কৃষি উদ্যোগীসকলে সেই দেশসমূহত কৃষি ব্যৱসায়ৰ পথ বিচাৰি উলিওৱাত সহায় কৰিব। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৃষি বিজ্ঞানগুৰু ড° জয়ন্ত ডেকাই অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ে এই অঞ্চলৰ শিক্ষার্থীসকলৰ মাজত ব্যৱসায়িক মানসিকতা আৰু ব্যুৎপত্তি গঢ় দিয়াৰ বাবে লোৱা পদক্ষেপৰ বিষয়ে প্ৰকাশ কৰে। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানতে "এথ্ৰিপেনিয়ৰ্চ অৱ আছাম" শীৰ্ষক গ্ৰন্থ এখনো উন্মোচন কৰা হয়। উল্লেখ্য যে এই কনক্লেভত ম্যানমাৰ, থাইলেণ্ড,

ভিয়েটনাম, কম্বোডিয়াৰ লগতে দেশৰ বিভিন্ন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ নিৰ্বাচিত ২০ গৰাকী কৃষি ব্যৱসায়িক ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে প্ৰশিক্ষিত অধ্যাপক, গৱেষক, বিজ্ঞানী আৰু ২০ গৰাকী শিক্ষার্থীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। এই কনক্লেভত তিনিটা কাৰিকৰী সত্ৰৰ জৰিয়তে আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় কৃষি উদ্যোগী আৰু অংশীদাৰসকলৰ সৈতে মিলি আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয়ভাৱে কৃষি ব্যৱসায়ৰ সম্ভাৱনীয়তা আৰু ব্যৱসায়িক লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ বাবে উপযুক্ত নীতি আৰু পথ নিৰ্দেশনা প্ৰস্তুত কৰাৰ বাবে এক মঞ্চ সৃষ্টি কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰা হয়।

শালিধানৰ বিজ্ঞানসন্মত কৃষি প্ৰণালী

ধান অসমৰ প্ৰধান খাদ্য শস্য। অসমত ধানখেতি মূলতঃ আৰু, শালি আৰু বৰো হিচাপে কৰা হয় যদিও কৃষকৰ বাবে শালিধানৰ খেতিয়েই হৈছে প্ৰধান খেতি। বিজ্ঞানসন্মত কৃষি প্ৰণালী অৱলম্বন কৰিলে কৃষকসকলে শালিধানৰ পৰা যথেষ্ট উৎপাদন আশা কৰিব পাৰে।

জাত নিৰ্বাচন :

অনুকূল পৰিবেশত কৰিব পৰা শালিধানৰ জাত :

← বৰাজিৎ, বাহাদুৰ, পিয়লি, মণিবাম : পানী জমা থকা মধ্যমীয়া তথা দ' মাটিৰ বাবে উপযোগী। কৃষিকাল : ১৫০-১৫৫ দিন। সিঁচাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। গড় উৎপাদন : ২০-২৫ মৌন/বিঘা। অৰ্দ্ধ চাপৰ জাত, চাউল সোৱাদযুক্ত।

← **মাচুৰী** : মধ্যমীয়া দ' মাটিৰ বাবে উপযোগী। কৃষিকাল : ১৪০-১৪৫ দিন। সিঁচাৰ সময় : জেঠ-আহাৰ। বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। গড় উৎপাদন : ১৫-২০ মৌন/বিঘা। ওখ জাত, চাউল মিহি আৰু সোৱাদযুক্ত।

← **সত্যৰঞ্জন, বসুন্ধৰা, নুমলী, শ্ৰাৱনী, মূলাগাভৰু** : শালিধানৰ পাছত ৰবি শস্য কৰা অঞ্চলৰ বাবে উপযোগী। কৃষিকাল : ১৩০-১৩৫ দিন। অৰ্দ্ধ চাপৰ জাত আৰু মিহি চাউল। সিঁচাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। বোৱাৰ সময় : শাওণ-ভাদ। গড় উৎপাদন : ১৫-১৮ মৌন/বিঘা।

বৰাধানৰ জাত :

← **আঘোণী, ভোগালী** : অধিক উৎপাদনক্ষম অৰ্দ্ধ চাপৰ জাত, দীৰ্ঘ দিনীয়া (১৫০-১৫৫ দিন)। সিঁচাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। বোৱাৰ সময় : শাওণ-ভাদ। গড় উৎপাদন : ১৮-২২ মৌন/বিঘা।

জহাধানৰ জাত :

← কেতেকী জহা, বকুল জহা : অধিক

উৎপাদনক্ষম জহা ধানৰ জাত কৃষিকাল : ১৫০-১৬০ দিন। মধ্যমীয়া ওখ। সিঁচাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। বোৱাৰ সময় : শাওণ-ভাদ। গড় উৎপাদন : ১২-১৫ মৌন/বিঘা।

প্ৰতিকূল পৰিস্থিতিত কৰিব পৰা শালিধানৰ জাত :

(ক) দীৰ্ঘদিনীয়া জাত :

← **প্ৰফুল্ল** : পৰিস্থিতি সাপেক্ষে ৩০-৭৫ দিনীয়া বৃষ্টি কঠীয়া ৰুই অধিক উৎপাদন পোৱা যায়। সিঁচাৰ সময় : জেঠ-আহাৰ। বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ-ভাদ। গড় উৎপাদন : ১৮-২২ মৌন/বিঘা। মোটা চাউল।

← **গিতেশ** : পৰিস্থিতি অনুসৰি ৩০-৬০ দিনীয়া বৃষ্টি কঠীয়া ৰুই অধিক উৎপাদন পাব পৰা যায়। সিঁচাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ-ভাদ। বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ-ভাদ। গড় উৎপাদন : ১৮-২২ মৌন/বিঘা। চাউল মিহি।

← **ৰঞ্জিত চাব-১, বাহাদুৰ চাব-১** : বানপানী হোৱা অঞ্চলত ১০-১২ দিনলৈ পানীৰ ডুব সহ্য কৰিব পৰা জাত। সিঁচাৰ সময় : জেঠ-আহাৰ। বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। গড় উৎপাদন : ১৮-২২ মৌন/বিঘা। মিহি চাউল।

← **জলশ্ৰী, জলকুঁৱৰী** : বানপানী হোৱা অঞ্চলত ১০-১২ দিনলৈ পানীৰ ডুব সহ্য কৰিব পৰা জাত। সিঁচাৰ সময় : জেঠ-আহাৰ। বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ। গড় উৎপাদন : ২০-২৫ মৌন/বিঘা। মোটা চাউল।

← **মনোহৰ শালি, প্ৰসাদ ভোগ** : ৬০ দিনীয়া বৃষ্টি কঠীয়া ভাদৰ শেষলৈকে ৰব পৰা যায়। কৃষিকাল : ১৫০-১৬০ দিন। মনোহৰ শালি - মোটা চাউল, প্ৰসাদভোগ - মিহি চাউল।

পানী আৱদ্ধ অঞ্চলত কৰিব পৰা উন্নত

জাত : **চক্ৰলাহী, ডিফ্লু, ধনশিৰি, মানাহ** : কৃষিকাল : ১৩৮ দিন, ৫০ ছেঃমিটাৰ পৰ্যন্ত পানী আৱদ্ধ হৈ থকা অঞ্চলত কৰিব পৰা জাত। উৎপাদন : ১৮-২২ মৌন/বিঘা, সিঁচাৰ সময় : জেঠ-আহাৰ, বোৱাৰ সময় : আহাৰ-শাওণ, চাউল মিহি।

(খ) কম দিনীয়া জাত :

← **লুইত, কপিলী, দিচাং, দিখৌ, কলং** : বানপানী হোৱাৰ পিছত শেহতীয়াকৈ ৰব বা সিঁচি পৰা কম দিনীয়া জাত। কৃষিকাল : ৯০-৯৫ দিন। সিঁচাৰ সময় : ভাদ-মাহ। বোৱাৰ সময় : আহিনৰ প্ৰথম সপ্তাহ। গড় উৎপাদন : ১২-১৪ মৌন/বিঘা।

← **বীজ সংগ্ৰহ** : কৃষকে অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনস্থ কৃষি প্ৰযুক্তি তথ্য কেন্দ্ৰ, যোৰহাট; আঞ্চলিক কৃষি গৱেষণা কেন্দ্ৰ, তিতাবৰৰ পৰা বীজ সংগ্ৰহ কৰিব পাৰে।

কঠীয়াতলি প্ৰস্তুতি :

← কঠীয়াতলি হিচাপে নিৰ্বাচন কৰা মাটিডৰা এমাহমানৰ আগেয়ে গোবৰ বা পচন সাৰ প্ৰয়োগ কৰি সমাৰ বাই থব লাগে।

← কঠীয়া সিঁচাৰ কেইদিনমান আগতে পানী সুমুৱাই হালবাই ভালদৰে বোকা কৰি ল'ব লাগে।

← ভালদৰে মৈয়াই মাটিডৰা সমান কৰি ল'ব লাগে।

← ৪ ফুট বহল আৰু ৩০ ফুট দৈৰ্ঘ্যৰ একোখন কঠীয়াতলি (চিতা) তৈয়াৰ কৰি ল'ব লাগে।

← এবিধা মাটি ৰবৰ বাবে ৭-৮ খন এনে কঠীয়াতলিৰ প্ৰয়োজন হয়।

← দুখন কঠীয়াতলিৰ মাজত এফুট ব্যৱধান ৰাখিব লাগে।

← প্ৰতিখন কঠীয়াতলিত ২০-৩০ কিঃগ্ৰাঃ গোবৰ বা পচন সাৰ, ৮০ গ্ৰাম ইউৰীয়া, ৮০ গ্ৰাম একক চুপাৰ ফচফেট আৰু ৪০

গ্ৰাম মিউৰেট অৱ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

← একোখন কঠীয়াতলিত ৬৫০ গ্ৰামৰ পৰা ১ কিঃগ্ৰাঃ গজালি মেলা বীজ সিঁচিব পৰা যায়।

← এবিধা মাটি ৰবৰ বাবে ৫ কিঃগ্ৰাঃ বীজেই যথেষ্ট।

← দুবিধা মাটি ৰবৰ বাবে একঠাৰ কঠীয়াতলি প্ৰয়োজন হয়।

← এবাতি তিয়াই দুৰাতি গাপ দি থলে বীজবোৰৰ পৰা সুন্দৰ গজালি ওলায়।

← কঠীয়াতোলাৰ এদিনৰ আগেয়ে কঠীয়াতলিত পানী ভৰালে তোলোতে শিপা চিগি নাযায়।

মূল পথাৰ প্ৰস্তুতি :

← শালিখেতি কৰিবলৈ লোৱা মাটিডৰা এমাহমান আগৰে পৰা হালবাই থব লাগে।

← প্ৰথম চাহ হাল বোৱাৰ সময়তে বিঘাই প্ৰতি পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে গোবৰ বা পচন সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

← মাটিডৰা ৪-৫ বাৰ হালবাই মৈয়াই ঘন ঘনকৈ আলি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

সাৰ প্ৰয়োগ :

← প্ৰথমবাৰ হাল বোৱাৰ সময়তে বিঘাই প্ৰতি ১০-১২ কুঃ গোবৰ বা পচন সাৰ দিয়াৰ পিছত ৰোৱনি চাহত ৰাসায়নিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

← ওখ জাতৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ৬ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ৮ কিঃগ্ৰাঃ একক চুপাৰ ফচফেট আৰু ৪ কিঃগ্ৰাঃ মিউৰেট অৱ পটাছ সাৰৰ প্ৰয়োজন হয়।

← চাপৰ জাতৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ১২ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ১৭ কিঃগ্ৰাঃ একক চুপাৰ ফচফেট আৰু ৪ কিঃগ্ৰাঃ মিউৰেট অৱ পটাছ সাৰৰ প্ৰয়োজন হয়।

← ডিএপি সাৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে ওখ জাতৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ৩ কিঃগ্ৰাঃ ডিএপি, ৫ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া আৰু ২ কিঃগ্ৰাঃ মিউৰেট অৱ পটাছ সাৰৰ প্ৰয়োজন। চাপৰ জাতৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ৬ কিঃগ্ৰাঃ ডিএপি,

১০ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া আৰু ৪ কিঃগ্ৰাঃ মিউৰেট অৱ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

সাৰ প্ৰয়োগৰ সময় :

কম দিনীয়া (১০০-১২০ দিন) জাতৰ বাবে :

← ৰোৱনি চাহতে ইউৰীয়াৰ আধাভাগ, সমুদায় একক চুপাৰ ফচফেট আৰু মিউৰেট অৱ পটাছ প্ৰয়োগ কৰিব।

← বাকী ৰৈ যোৱা আধা ভাগ ইউৰীয়া ধানে মণি ধৰাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰিব।

মধ্যদিনীয়া আৰু দীৰ্ঘদিনীয়া (১৩০-১৫০ দিন) জাতৰ বাবে :

← শেষৰ বাৰ হাল বোৱাৰ সময়তে ইউৰীয়াৰ আধা অংশ (৬ কিঃগ্ৰাঃ), একক চুপাৰ ফচফেট আৰু মিউৰেট অৱ পটাছ সম্পূৰ্ণ অংশ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

← বাকী ৰৈ যোৱা ইউৰীয়াখিনি সমানে দুভাগ কৰি এভাগ (৩ কিঃগ্ৰাঃ), ধানে পোখা মেলাৰ সময়ত আৰু আন ভাগ (৩ কিঃগ্ৰাঃ) ধানে মণি ধৰাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

কঠীয়াৰ বয়স আৰু ৰোৱাৰ দূৰত্ব :

জাত	বয়স (দিন)	শাৰী আৰু	দূৰত্ব
গোছৰ (ছেঃ মিঃ)			
হুস্মাদী জাত	২১-২৫	১৫ X ১০	
(৯০-১০০ দিন)			
কমদিনীয়া মধ্যকালীন			
জাত (১২০ দিন)	২৪-২৮	২০ X ১৫	
মধ্যদিনীয়া জাত	২৫-৩০	২০ X ১৫	
(১২০-১৩০ দিন)			
দীৰ্ঘদিনীয়া জাত	৩০-৩৫	২০ X ২০	
(১৫০ দিন)			
মাচুৰী	৩০-৩৫	২৫	
X ২০			
মনোহৰ শালি,	৩৫-৪০	২০ X ২৫	
প্ৰসাদভোগ			
← গোছাই প্ৰতি ২ ডাল কঠীয়াই যথেষ্ট।			

(৪ পৃষ্ঠাৰ ৩ কলমত চাওক)

জৈৱিক কৃষি পদ্ধতিত কেঁচুসাৰৰ ভূমিকা

ভাৰত বৰ্ষৰ জনসংখ্যা সময়ৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে বৃদ্ধি হৈ গৈ আছে। আনহাতে এই বৃদ্ধিত জনসংখ্যাৰ তুলনাত কৃষিভূমি দিনে দিনে হ্রাস হোৱাহে দেখা গৈছে। সেইকাৰণে এই সীমিত মাটিত অধিক উৎপাদন কৰিবৰ বাবে ভাৰতবৰ্ষৰ লগতে অসমৰ খেতিয়কসকলে আজি কিছু বছৰৰ আগৰে পৰা ৰাসায়নিক সাৰ, কীটনাশক দৰৰ আৰু উন্নতমানৰ কৃষি প্ৰযুক্তিৰ ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে। এই ৰাসায়নিকবোৰে কৃষিৰ কেতবোৰ কুফল যেনে - মাটিৰ স্বাভাৱিক উৰ্বৰতা হ্রাস পোৱা, খাদ্যত পাৰ্শ্বক্ৰিয়া পৰিস্ফূত হোৱা, শস্যৰ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা কমি যোৱা ইত্যাদিবোৰ সময় বাগৰাৰ লগে

লগে পৰিলক্ষিত হৈছে। অষ্ট্ৰেলীয়া, চীন, আমেৰিকা আদি বিশ্বৰ উন্নতশীল দেশসমূহে জৈৱিক পদ্ধতিৰে শস্য উৎপাদন কৰাত অধিক গুৰুত্ব দিয়া বাবে ওপৰত উল্লেখ কৰা সমস্যাবোৰৰ উদ্ভাৱন নহয়। অৱশ্যে বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষৰ কেইবাখনো ৰাজ্যই জৈৱিক পদ্ধতিৰ ক্ষেত্ৰত আগভাগ লোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

জৈৱিক পদ্ধতিৰে খেতি কৰিবলৈ হ'লে শস্যডৰাত উপযুক্ত পৰিমাণে উদ্ভিদৰ অত্যৱশ্যকীয় খাদ্য মৌল যোগান ধৰিব লাগিব। এই খাদ্য মৌলবোৰ জৈৱিক সাৰ যেনে - সেউজ সাৰ, পচন সাৰ, কেঁচুসাৰ ইত্যাদিবোৰ প্ৰয়োগ কৰি যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব

লাগিব। এই জৈৱিক সাৰবোৰে অত্যৱশ্যকীয় খাদ্য মৌল যোগান ধৰাৰ উপৰিও মাটিৰ ভৌতিক গুণ উন্নত কৰাৰ লগতে অণুজীৱৰ বৃদ্ধিত সহায়ক হয়। বিভিন্ন জৈৱিক সাৰৰ ভিতৰত কেঁচু সাৰৰ বিষয়ে সংক্ষেপে তলত বৰ্ণনা কৰা হ'ল।

সাধাৰণতে কেঁচু সাৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ হ'লে ৩ ফুট প্ৰস্থ আৰু ২-২.৫ ফুট উচ্চতাৰ পকী টেংক ব্যৱহাৰ কৰা হয়। টেংকৰ দৈৰ্ঘ্য নিজৰ সুবিধা আৰু আৱশ্যকতা অনুযায়ী কৰি ল'ব পাৰি। জৈৱিক আৱৰ্জনা যেনে - শস্যৰ অৱশিষ্ট অংশ, তামোল - নাৰিকলৰ পাত, কলগছৰ গা-গছ, শাক-পাচলিৰ পেলনীয়া অংশ ইত্যাদি কেঁচু সাৰ প্ৰস্তুত

কৰাত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। প্ৰথমতে টেংকৰ মজিয়াত ১-২ ইঞ্চি মাটি বা বালি ভৰাব লাগে। ইয়াৰ ওপৰত ৪০ ভাগ জীৱ-জন্তুৰ গোবৰ আৰু ৬০ ভাগ ওপৰত উল্লেখিত আৱৰ্জনা তৰপে তৰপে ৩০ ছেঃমিঃ ব্যৱধানত ভৰাব লাগে। টেংকটো সম্পূৰ্ণকৈ ভৰোৱাৰ পিচত আইচেনিয়া ফ'তিদা, ইউড্ৰিলাছ ইউজিনি, এমাইন'থেচ ডিফ্লিনজেনচ ইত্যাদি প্ৰজাতিৰ কেঁচুৰ যিকোনো এবিধ প্ৰজাতি টেংকটোত এৰি দিব লাগে। সাধাৰণতে ২ কিঃগ্ৰাঃ কেঁচু প্ৰতি টন কেঁচু সাৰ প্ৰস্তুত কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। টেংকত থকা আৱৰ্জনাৰ মিশ্ৰণটো যাতে সেমেকা অৱস্থাত থাকে তৰ বাবে মাজে মাজে টেংকত পানী ছত্ৰিয়াৰ লাগে। কেঁচু সাৰৰ টেংকৰ ওপৰত একোখন চালি দিব লাগে যাতে সূৰ্যৰ পোনপতীয়া পোহৰ বা বৰষুণৰ পানী টেংকটোত পৰিব নোৱাৰে। এনেদৰে ৪৫-৬০ দিনৰ ভিতৰত

কেঁচু সাৰ প্ৰস্তুত কৰিব পাৰি।

আন জৈৱিক সাৰৰ দৰে কেঁচু সাৰত শস্যৰ প্ৰয়োজনীয় মৌলসমূহ থকাৰ উপৰিও শস্যৰ বৃদ্ধিকাৰক বহুতো এনজাইম আৰু অক্সিন, জিবাৰেলিন আদি হৰমনজাতীয় দ্ৰব্য যথেষ্ট পৰিমাণে থাকে। যাৰ ফলত শস্যৰ শ্ৰীবৃদ্ধি দ্ৰুত হয়।

সাধাৰণতে কেঁচু সাৰত যথাক্ৰমে ১.২-১.৬, ১.৪-২.০ আৰু ১.০-১.৫ শতাংশ নাইট্ৰ'জেন, ফচফৰাছ আৰু পটাছ থাকে।

বৰ্তমান বজাৰত জৈৱিক সাৰৰ চাহিদা যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছে। সেয়েহে এই সাৰ ব্যৱসায়িক ভিত্তিত উৎপাদন কৰি আৰু শস্যপথাৰত প্ৰয়োগ কৰি আমাৰ কৃষকসকল অৰ্থনৈতিকভাৱে যথেষ্ট লাভৱান হ'ব পাৰে।

শ্ৰীচয়নিকা ঠাকুৰীয়া

আমাৰ একাষাৰ

বায়ু প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণত উদ্ভিদৰ ব্যৱহাৰ

আমাৰ অসমৰ সেউজ প্ৰকৃতিৰ বুকুত বায়ু প্ৰদূষণ এক জলন্ত সমস্যা। প্ৰদূষিত বায়ুত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ অতি সূক্ষ্ম অদাহ্য জৈৱ আৰু অজৈৱ কণা, অস্বাস্থ্যকৰ গোলক, ক্ষতিকাৰক গেচ যেনে নাইট্ৰ'জেন অক্সাইড, ছালফাৰ ডাই অক্সাইড, এমোনিয়া ইত্যাদি থাকে। প্ৰদূষিত বায়ুত থকা এই বিশেষ পদাৰ্থবোৰে আমাৰ পৰিবেশত অলেখ বিসংগতি সৃষ্টি কৰি জীৱ আৰু উদ্ভিদ জগতৰ স্বাভাৱিক জীৱন পৰিক্ৰমাত বহু নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়। উচ্চ কণাবোৰে সহজে মানুহৰ শ্বাসতন্ত্ৰত প্ৰৱেশ কৰি হাওঁফাওঁ আৰু শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ ৰোগ বৃদ্ধি কৰে। প্ৰদাহ আৰু হৃদৰোগৰ সৈতেও সম্পৰ্কিত এনেধৰণৰ প্ৰদূষিত কণাই বিশ্বব্যাপী বছৰি ৮.৯ নিযুত মানুহৰ মৃত্যুৰ মূখ্য কাৰণ বুলি জনা গৈছে।

আমি আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনত সন্মুখীন হোৱা প্ৰতিকূল পৰিবেশ, মানৱদেহত বিভিন্ন ধৰণৰ ৰোগৰ লগতে অন্য স্থলচৰ আৰু জলচৰ জীৱজন্তুৰ দেহত সৃষ্টি ৰোগসমূহৰ পৰা নিজক বচাবলৈ হ'লে যথেষ্ট পৰিমাণে বৃক্ষ ৰোপণ কৰিব লাগিব। ৰাজপথৰ কাষত ৰোপণ কৰা উদ্ভিদবোৰ বায়ু প্ৰদূষণৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জৈৱ নিৰীক্ষণ প্ৰণালীবোৰৰ ভিতৰত এটা অতি উল্লেখযোগ্য মাধ্যম বুলি গণ্য কৰা হয়। কাৰণ সৰু বৰ সকলো ধৰণৰ গছৰ পাতত থকা সৰু সৰু ছিদ্ৰবোৰত বায়ুমণ্ডলত থকা অপকাৰী পদাৰ্থবোৰ লাগি ৰয় অৰ্থাৎ বিভিন্ন ধৰণৰ গছবোৰে বায়ুমণ্ডলত ওপঙি ফুৰা বায়ু প্ৰদূষক দ্ৰব্যবোৰ শোষণ কৰি সেইবোৰ বায়ুৰ পৰা ফিল্টাৰ কৰে। কিছুমান উচ্চ প্ৰজাতিৰ উদ্ভিদে বিসংগতি প্ৰদৰ্শন নকৰাকৈ কোষকলাসমূহত ধাতুৰ অতি উচ্চ ঘনত্ব জমা কৰিব পাৰে (ক্লাসেন এট আল, ২০০০)।

উদ্ভিদ ব্যৱহাৰ কৰি পৰিবেশত বায়ু পৰিষ্কাৰ কৰাৰ প্ৰক্ৰিয়াক "ফাইট'ৰেমেডিয়েচন" বুলি কোৱা হয়। এই শব্দটো সাধাৰণতে উদ্ভিদৰ দ্বাৰা দূষিত পদাৰ্থ আঁতৰোৱা কাৰ্যকৰণ বুজাবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। (ছোট্ট, ইত্যাদি, ২০০৯)। প্ৰকৃতিত উপলব্ধ বৃহৎ আকাৰ গছ নাইবা উদ্ভিদক চহৰৰ হাওঁফাওঁ বুলি কোৱা হয়। এনে উদ্ভিদবোৰে ডাঙৰ বায়োমাছ আকাৰৰ বাবে প্ৰদূষণৰ উচ্চ ঘনত্ব সহ্য আৰু জমা কৰিব পাৰে, সেইবোৰৰ বিস্তৃত শিপাৰ বাবে এক বিশাল অঞ্চল আৰু বৃহৎ গভীৰতাপ্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে আৰু এটা অঞ্চলৰ ভূ-ভাগ স্থিৰ কৰি ধৰি ৰাখিব পাৰে (শ্বাহ আৰু নংকিনবিহ, ২০০৭)। সেইদৰে দ্ৰুতগতিত বিকশিত হোৱা গছ (যেনে পপলাৰ, পাইন, আৰু ইউকেলিপ্টাছ আৰু টান কাঠৰ গছ, মেহগনি গছ দূষিত বায়ুৰ প্ৰতিকাৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। প্ৰকৃতিত ফিল্টাৰ হিচাপে কাম কৰা আৰু বায়ু প্ৰদূষণ হ্ৰাস কৰাৰ বাবে আমি সৌন্দৰ্যবৰ্দ্ধক উদ্ভিদে ৰোপণ কৰিব পাৰোঁ।

উদ্ভিদে বায়ু প্ৰদূষণ হ্ৰাস কৰাৰ কেইটামান বিশেষ ধৰণ হ'ল- গছে পাতৰ মাজেৰে গেছীয় প্ৰদূষক যেনে অজ'ন, নাইট্ৰ'জেন অক্সাইড আৰু ছালফাৰ ডাই অক্সাইড শোষণ কৰি বায়ুমণ্ডলৰ তাপমাত্ৰা আৰু মাটিৰ স্তৰত অজ'নৰ ঘনত্ব হ্ৰাস কৰে। যিবোৰ গছৰ পাতে বায়ুমণ্ডলৰ পৰা ধূলি, ছাই, পৰাগ আৰু অন্যান্য কণিকা পদাৰ্থ সংগ্ৰহ কৰি বিশুদ্ধ বায়ুৰ যোগান ধৰে তাৰ ভিতৰত ভূপৃষ্ঠত থকা ওখ গছবোৰ জোপোহাগছ আৰু ঘাঁহৰ তুলনাত বেছি ভাল ফিল্টাৰ হয়। এইবোৰ গছে ডাঙৰ পৃষ্ঠাঞ্চলত বছৰজুৰি আৱৰণৰ হিচাপে থাকি অতি ভাল প্ৰদূষণ ফিল্টাৰ হিচাপে কাম কৰে।

চিৰসেউজ গছবোৰ - ফাইট'টেক্সিক বায়ু প্ৰদূষকৰ প্ৰতি বেছি সংবেদনশীল হোৱাৰ বিপৰীতে পৰ্ণপাতী গছবোৰ গেছীয় প্ৰদূষক শোষণ কৰাৰ বাবে বেছি দক্ষ হয়। সেয়েহে বায়ু প্ৰদূষক ৰোধ কৰাৰ বিষয়ে মিশ্ৰিত প্ৰজাতি উদ্ভিদ ৰোপণ কৰিব লাগে। উল্লেখ্য যে ৪ মিটাৰ বহল সেউজীয়া বেল্ট এটাই ধূলিৰ পৰিমাণ ২ ৰ পৰা ৩ গুণ হ্ৰাস কৰিব পাৰে (সিং আৰু ত্ৰিপাঠী, ২০০৭)। এনে ধৰণৰ ফাইট'ফিল্ট্ৰেচন বহুসময়ত গছৰ ৰূপগত বৈশিষ্ট্য যেনে মুখ্য অক্ষত পাতৰ দিশ, আকাৰ আৰু আকৃতি, পৃষ্ঠৰ প্ৰকৃতি, ট্ৰাইক'মৰ উপস্থিতি বা অনুপস্থিতি ইত্যাদিৰ ওপৰত বহু পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে। উদ্ভিদবোৰ ফাইট'ৰেমেটিঅট'ৰ হোৱাৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ চৰ্তবোৰৰ ভিতৰত গছবোৰ চিৰসেউজীয়া, ডাঙৰ খহটা বাকলিযুক্ত, থলুৱা প্ৰজাতিৰ, পাৰিপাৰ্শ্বিকভাৱে সুসঙ্গত, নূনতম পানীৰ প্ৰয়োজন হোৱা, নিম্নতম যত্ন, প্ৰদূষকৰ উচ্চ শোষণ ক্ষমতা থকা অথবা প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰক, কৃষি-জলবায়ু উপযুক্ততা, উচ্চতা আৰু বিস্তাৰ, কোনোপি স্থাপত্যযুক্ত অথবা নান্দনিকতায়ুক্ত অৰ্থাৎ পাত, সুস্পষ্ট আৰু আকৰ্ষণীয় ৰঙৰ ফুলেৰে সমৃদ্ধ, প্ৰদূষণ সহনশীল প্ৰকাৰৰ হ'ব লাগে। ওখ আট্টালিকা থকা ঠাইত সদায় হেজ জাতীয় (৪ পৃষ্ঠাৰ ৪ কলমত চাওক)

মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম

১৬ জেঠৰ পৰা ১৫ আহাৰ, ১৯৪৫ শক

পথাৰ শস্য

শালিধান

অধিক উৎপাদনক্ষম জাত :

দীৰ্ঘদিনীয়া : ৰঞ্জিত, বাহাদুৰ, মনিৰাম, কুশল, পিয়লী, গীতেশ, কেতেকী জহা
মধ্যদিনীয়া : সত্যৰঞ্জন, বসুন্ধৰা, নুমলী
বৰোধান (দীৰ্ঘদিনীয়া) : ভোগালী, আঘোণী

অতি কম দিনীয়া : লুইত, কপিলী

বীজ সিঁচা : শালিধানৰ কঠীয়া এই মাহতে বীজ তলীত সিঁচিব লাগে।
কঠীয়াতলী প্ৰস্তুত কৰোতেই ১০ X ১.২৫ বঃ মিঃ কালিৰ একোখন বীজতলীত দুপাচিমান গোবৰ নাইবা পচন সাৰ, ৮০ গ্ৰাম ইউৰীয়া, ৮০ গ্ৰাম চুপাৰ ফচফেট আৰু ৪০ গ্ৰাম মিউৰিয়েট অৱ পটাছ একেলগে প্ৰয়োগ কৰি মাটিৰ লগত মিহলাই ল'ব।

বীজ শোধন : এবিধা মাটি ৰুবৰ বাবে ৫ কিঃ গ্ৰাঃ বীজৰ প্ৰয়োজন। সংগৃহীত বীজখিনি এটা পাত্ৰত পানীত ডুবাই ওপঙি অহা পতানবিলাক পেলাই দি পাত্ৰৰ তলীত পৰি থকা সৰল পূৰঠ বীজখিনি শোধন কৰি লব।

ইয়াৰ পিচত বীজখিনি টুকি আনি ছাঁত মেলি তলে ওপৰে ভিজা বস্তা দি গা প দি ৰাখিব। দুদিনৰ মূৰত বীজবিলাকৰ গঁজালি ওলালে ওপৰত উল্লেখ কৰা প্ৰতিখন বীজতলীত গুটিৰ অৱয়ব আৰু ওজন অনুযায়ী ৬৫০ গ্ৰামৰ পৰা ১ কিঃ গ্ৰামলৈ বীজ সিঁচিব পাৰি।

বীজতলীত পানী পৰিচালনা : কঠীয়াতলীৰ উপৰিভাগ পৰিগৰ্ভিত অৱস্থাত ৰাখিবৰ বাবে লোৰবিলাকত পানী দি পৰিপূৰ্ণ কৰি ৰাখিব। কঠীয়া বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে উঠোৱাৰ ২-৩ দিনৰ আগলৈকে তলীখনত ২-৩ চেঃ মিঃ গভীৰ পানী ৰখা উচিত।

তিল

মাটি নিৰ্বাচন : পানী জমা নোহোৱা পলসুৱা মাটি তিল খেতিৰ বাবে উপযোগী।
সিঁচাৰ সময় : অসমত আহাৰ - শাওণ মাহত তিল সিঁচাৰ সময়।

অনুমোদিত জাত : অসমৰ জলবায়ুৰ বাবে তিলৰ অনুমোদিত জাত কেইটা হ'ল - এছ. পি. ১১৮১ (মাধবী) এছ. টি ১৬৮৩, গৌৰী, বিনায়ক, পাঞ্জাৰ তিল-১।

বীজৰ পৰিমাণ : এবিধা তলীৰ বাবে ৬০০-৭০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন হয়।

মাটি তৈয়াৰী আৰু সাৰ প্ৰয়োগ :

মাটিডৰা ভালদৰে চহাই মৈ দি মিহি আৰু সমান কৰি লব। শেষৰবাৰ

চহ কৰাৰ সময়ত বিঘাই প্ৰতি ৯ কিঃ গ্ৰাম ইউৰীয়া, ১৯ কিঃ গ্ৰাম চুপাৰ ফচফেট আৰু ৫ কিঃ গ্ৰাম মিউৰিয়েট অৱ পটাছ প্ৰয়োগ কৰি মাটিৰ লগত মিহলাই ল'ব।

বীজ সিঁচা : তলীডৰাত ৩০ চেঃ মিঃ আঁতৰে আঁতৰে একোটা সৰু লোৰ কৰি তাত সমানে বীজ সিঁচি মাটিৰে পাতলকৈ ঢাকি দিব। বীজখিনি সিঁচোতে ২-৩ চেঃ মিঃ অধিক গভীৰতাত পৰিব নালাগে। বীজ গজাৰ পিচত গছৰ পৰা গছলৈ ১৫ চেঃ মিঃ হিচাপত পাতলাই দিব।

চয়াবীন

বৰ্ষাকালীন চয়াবীন জুন মাহৰ ভিতৰত সিঁচিব লাগে।

উন্নত জাত সমূহ : ব্ৰেগ, জে এচ - ২, অলংকাৰ, অক্ষুৰ, পি কে - ৩২৭, ২৭১, ২৬২, ৩০৮, মতি ইত্যাদি আৰু গৰু ঘাঁহৰ বাবে কালিটুৰ নামৰ জাত।

মাটি নিৰ্বাচন : পানী জমা নোহোৱা বালিচহীয়া কম অল্পযুক্ত মাটি চয়াবীন খেতিৰ বাবে উপযোগী।

বীজৰ পৰিমাণ : ব্ৰেগ, অলংকাৰ, অক্ষুৰ, পি কে - ৩২৭, ২৭১, ২৬২ জাতৰ বাবে বিঘাইপ্ৰতি ৮.৫ কিঃ গ্ৰাঃ আৰু অন্যান্য জাতৰ বাবে ১০-১১ কিঃ গ্ৰাঃ বীজৰ প্ৰয়োজন।

সিঁচাৰ দূৰত্ব আৰু পদ্ধতি : শাৰীৰ পৰা শাৰীলৈ ৪৫ চেঃ মিঃ গুটিৰ পৰা গুটিলৈ ৫-১০ চেঃ মিঃ ব্যৱধান উপযোগী। গুটিবোৰ ৪ চেঃ মিঃতকৈ দ'ত পুতিব নালাগে। মাটিত জেক বেচি থাকিলে ২-৩ চেঃ মিঃ তলত গুটি দিব লাগে। শাৰীবোৰৰ ওপৰত ধানৰ নৰাৰে ঢাকি দিলে গঁজালি সোনকালে ওলাই আৰু সৰল হয়।

সাৰ প্ৰয়োগ : বিঘাই প্ৰতি ইউৰীয়া ৬.০ কিঃ গ্ৰাম, একক চুপাৰ ফচফেট ৫০ কিঃ গ্ৰাম আৰু মিউৰিয়েট অৱ পটাছ ১০.০ কিঃ গ্ৰাম গুটি সিঁচাৰ আগতে লোৰবোৰৰ প্ৰায় ৭ চেঃ মিঃ তলত সাৰখিনি ছটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলি কৰি লোৰবোৰ প্ৰায় ৪ চেঃ মিঃ দৰ জোখত কৰি লব লাগে। তাৰ পিচতহে গুটি সিঁচাৰ প্ৰয়োজন।

বন নিৰাণ : চয়াবীনৰ খেতিৰ বন-বাতবিলাক গুচাই শাৰীৰ মাজৰ মাটিখিনি খুৰপি নাইবা চক্ৰ কোৰেৰে খুচৰি দিব।

খালি ঠাই পূৰণ : শাৰীৰ ভিতৰত খালি থাকি যোৱা ঠাইবিলাক বীজ অক্ষুৰণৰ এসপ্তাহ মানৰ ভিতৰতে নতুনকৈ গুটি দি পূৰণ কৰি দিব।

পানী নিৰ্গমন : তলীডৰাত যাতে অতিৰিক্ত পানী জমা হব নোৱাৰে তাৰ

বাবে পথাৰৰ মাজে মাজে সৰু সৰু খাল খান্দি দিব।
শস্য ৰক্ষা : চৰাইৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা নতুনকৈ গজি অহা পুলিবিলাক ৰক্ষা কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

বাদাম

বাদামৰ খেতিৰ বাবে পানী জমা নোহোৱা বালিচহীয়া মাটি উপযোগী।

মাটি তৈয়াৰী : মাটিডৰা ৪/৫ বাৰ হালবাই মৈয়াই মিহি আৰু সমান কৰি লব। ইয়াৰ বাবে বেছি দকৈ মাটি চাহ কৰিব নালাগে। ১৫ চেঃ মিঃৰ অধিক তললৈ হাল বোৱা অনুচিত।

অনুমোদিত জাত : টি-জি - ১৯ আৰু জে এল - ২৪।

সিঁচাৰ সময় : আহাৰ মাহৰ ভিতৰতে বাদাম সিঁচিব লাগে।

সাৰ প্ৰয়োগ : মাটি তৈয়াৰ কৰোতেই বিঘাই প্ৰতি ১.৫ টন গোৱৰ নাইবা পচন সাৰ চটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলাই দিব। শেষৰ বাৰ মাটি চাহ কৰোতে প্ৰতি বিঘা তলীত ৬ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ৩৩ কিঃ গ্ৰাঃ চুপাৰ ফচফেট আৰু ৭ কিঃ গ্ৰাঃ মিউৰিয়েট অৱ পটাছ একেলগে ছটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলাই দিব।

বীজৰ পৰিমাণ আৰু শোধন :

এবিধা মাটিত সিঁচিবৰ বাবে ১০ কিঃ গ্ৰাঃ বীজৰ আৱশ্যক। সিঁচাৰ আগতে প্ৰতি কিঃ গ্ৰাঃ বীজৰ লগত ৩ গ্ৰাম থিৰাম নাইবা কেপটান মিহলি কৰি বীজখিনি শোধন কৰি লব।

বীজ সিঁচাৰ পদ্ধতি : বীজ সিঁচিবৰ বাবে ৩৫ চেঃ মিঃ দূৰত্বত ৫ চেঃ মিঃ দকৈ একোটা লোৰ কৰি তাত ১৫ চেঃ মিঃ দূৰে দূৰে একোটা বীজ সিঁচি মাটিৰে পাতলকৈ ঢাকি দিব।

গোমধান

নাইট্ৰ'জেনযুক্ত সাৰ টপড্ৰেছিং : প্ৰথমভাগ অৰ্থাৎ ৪.৫ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া গুটি গজাৰ ৩৫ দিনৰ পিচত আৰু দ্বিতীয়ভাগ গোমধানৰ মতা ফুল ওলাবলৈ আৰম্ভ কৰোতে নাইবা গেৰধৰা সময়ত প্ৰতি বিঘা তলীত ৪.৫ কিঃ গ্ৰাঃ টপড্ৰেছিং কৰিব। সাৰখিনি শাৰীৰ দুয়োকাষে ছটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলাই দিয়াৰ লগতে বন-বাতবিলাক গুচাই দি মাটি চপাই দিব।

পানী নিৰ্গমন :

খেতিডৰাত যাতে পানী আৱদ্ধ নহয় তাৰ বাবে নলা দি অতিৰিক্ত পানী ওলাই যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব।

ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ

উদ্যান শস্য

অসম ৰাজ্যখন নানান ফল-মূল আৰু শাক-পাচলি শস্যৰ বাবে বিখ্যাত। কিন্তু এই ফল-মূলবিলাকৰ উৎপাদনৰ হাৰ অন্য ৰাজ্যৰ উৎপাদনৰ হাৰতকৈ কম। ইয়াৰ কাৰণ বহুতো যদিও আমাৰ কৃষক ৰাইজে ফল-মূলৰ পুলি ৰোপন কৰাৰ পাচত প্ৰতি পালন নকৰাটোও অন্যতম। ফলৰতী গছেই হওক বা অফলৰতী গছেই হওক সময় অনুযায়ী কেতিয়া কেনেকৈ আপদাল কৰিলে গছজোপাৰ গঠন আৰু বাল্‌ন ভালে ৰাখি উৎপাদন বৃদ্ধি পৰা যায় তাৰ সঠিক নিৰূপনৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হোৱা দেখা যায়। গতিকে জেঠ মাহত অসমত হোৱা নানাবিধ ফল-মূল গছত কেনে ধৰণৰ পৰিচৰ্যা কৰিব লাগে তাকে ইয়াত চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ল।

কল : বহাগ মাহত যদি কলৰ বাৰী পাতিব পৰা নহল তেন্তে নতুনকৈ কলৰ বাৰী পাতিবৰ বাবে মাটিডোখৰ হালবাই মেয়াই নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত গাঁত খান্দি তৰোৱাল আকৃতিৰ পাত থকা পুলি ৰোপন কৰক। চাপৰ জাতৰ জাহাজী কলৰ বাবে ১.৮ মিঃ X ১.৮ মিঃ আঁতৰত স্নেচীচম্পা, মালভোগ, বৰজাহাজী আদি জাতৰ বাবে ২.১ মিঃ X ২.১ মিঃ আঁতৰত আৰু মনোহৰ কলৰ বাবে ২.৪ মিঃ X ২.৪ মিঃ আঁতৰত গাঁত খান্দিব লাগে। আগতে পাতি থোৱা কলৰ বাৰীৰ পৰা বন-বাতৰোৰ আঁতৰাই দিয়ক। মাতৃগছ বা মূল গছৰ কাষত ওলোৱা পোখা পুলিবোৰ উঠাই দিয়ক। যদি মাতৃ গছত কলডিল ওলাইছে তেন্তে কাষত এটা মাত্ৰ পোখা পুলি ৰাখক। কলৰ পাত মুজুৰা পৰা বা বাৰি টপ বেমাৰৰ পৰা গছ বক্ষা কৰিবৰ বাবে গছত এবাৰ দশমিক ১ শতাংশ শক্তিৰ বগৰ বা ডাইমেট্ৰন দৰবৰ মিশ্ৰণ ছটিয়াওক।

শুকান পাত বা পাচা পতুৱাবোৰ আঁতৰাই দিয়ক। যদি কলৰ বাৰীখন তিনি বছৰ হৈছে অৰ্থাৎ এজোপা কল ৰই যদি তিনিবাৰ কল চপাইছে তেন্তে বাৰীখন ভাঙি নতুনকৈ হালকোৰ মাৰি নতুন কলৰ পুলি ৰোৱক।

নাৰিকল : পুৰণা নাৰিকল বাৰীৰ পৰা অপতৃণবোৰ আঁতৰাওক। যদিহে গছৰ মুকুত অংশ চাফা কৰিবলৈ বাকী থাকিল তেন্তে মুকুত অংশ পৰিষ্কাৰ কৰক। বহাগ মাহত যদি নাৰিকলৰ পুলি লগাব নোৱাৰিলে তেন্তে ৭.৫ মিঃ X ৭.৫ মিঃ দূৰত্বত গাঁত খান্দি স্বাস্থ্যবান পুলি ৰোপন কৰক। গছৰ গুৰিত বৰফুণৰ পানী জমা হ'ব নোৱাৰাকৈ দুজোপা গছৰ মাজত ৩০ চেঃমিঃ বহল আৰু ৩০ চেঃমিঃ দৈৰ্ঘ্য নলাৰ ব্যৱস্থা কৰক। নতুনকৈ পতা নাৰিকলৰ গছৰ মাজত অন্তৰ্ভুক্ত শস্য যেনে - কল, মাৰ্চিঠাল, নেমু, আদা, হালধি বা ভেদী, জিকা, তিহবা কেৰেলাৰ খেতি কৰক। গছজোপাত পোক বা বেমাৰে আক্ৰমণ কৰিছেনেকি তাক ভালদৰে নিৰীক্ষণ কৰক। যদি গড়পোকে আক্ৰমণ

কৰিছে তেন্তে সমান পৰিমাণৰ বালি আৰু বি. এইছ. চি পাউদাৰ মিহলাই পাতৰ গুৰিত ছটিয়াওক। যদি বহাগ মাহত গছত সাৰ দিয়া নহল তেন্তে গছৰ বয়স অনুযায়ী নিৰ্দিষ্ট পৰিমাণৰ প্ৰথম ভাগ সাৰ গছৰ গুৰিত প্ৰয়োগ কৰক।

তামোল : তামোল গছৰ পৰা পকা তামোলবোৰ পাৰি আনক। যদি তামোলৰ পুলিবাবী পাতিব বিচাৰে তেন্তে পকা তামোলৰ পৰা পূৰ্ব আৰু নিপোটল তামোলবোৰ বাছি ৰাখক। পুলিবাবীৰ কাৰণে ওখ মাটি বাচনি কৰি হাল-কোৰ মাৰি মাটিডোখৰ তৈয়াৰ কৰক। তামোল গছৰ তলৰ পৰা অপতৃণবোৰ আঁতৰাওক। গছৰ গুৰিত বৰফুণৰ পানী জমা হ'ব নোৱাৰাকৈ নাৰিকলৰ বাৰীত তৈয়াৰ কৰাৰ দৰে নলাৰ ব্যৱস্থা কৰক। বহাগ মাহত যদি সাৰ প্ৰয়োগ কৰা নহল তেন্তে অনুমোদিত সাৰৰ আধাভাগ সাৰ প্ৰয়োগ কৰক।

সুমথিৰা টেঞ্জ : সুমথিৰা টেঞ্জাৰ নতুন বাৰী পাতিব লগা হলে এই সময়তে ডাল ধৰা বা ডালত কলি লগোৱা পুলি নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত গাঁত খান্দি ৰোপন কৰক। পুৰণা বাৰীৰ পৰা অপতৃণ বা অলাগতিয়াল ঘাঁহ-বনবোৰ আঁতৰাই দিয়ক। গছৰ ডালত ঘুণে খোৱা পোক বা পাতৰ বস চুহি খোৱা পোক আদিয়ে যদি আক্ৰমণ কৰিছে তেন্তে নেমুৰ গছত দিয়াৰ দৰে দৰবৰ মিশ্ৰণ তৈয়াৰ কৰি গছত ছটিয়াওক। সুমথিৰা গছৰ গুৰিত পানী জমা হ'বলৈ নিৰ্দিষ্টকৈ সৰু নলাৰ ব্যৱস্থা কৰক।

ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদ দাস

(অৱসৰী অধ্যাপক, অঃকৃঃবিঃ)

(২ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

শালিধানৰ বিজ্ঞানসন্মত ..

✦ বয়সীয়া কঠীয়া ৰলে গোছই প্ৰতি ৪-৫ ডালকৈ কঠীয়া দিব লাগে।

✦ কঠীয়া সদায় পোনকৈ ৰব লাগে।

✦ কঠীয়া ৪-৫ ছেঃমিঃগভীৰতাতহে ৰব লাগে।

✦ কঠীয়া ৰোৱাৰ ৭-১০ দিনৰ পিছত মৰি যোৱা কঠীয়াবোৰ উভালি নতুন কঠীয়া ৰোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

পানী যোগান :

✦ শালি খেতিত পানী ৰাখিবৰ বাবে ঘনাই আলি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

✦ কঠীয়া ৰোৱাৰ ২-৩ দিন পিছৰ পৰা ধান পকাৰ ১০ দিন আগলৈকে পথাৰত ৫ ছেঃমিঃ পানী থকাতে প্ৰয়োজনীয়।

✦ শালি খেতিডৰাত পোখা মেলা আৰু মণি ধৰাৰ সময়ত যাতে পানী যোগান ব্যাহত নহয় তাৰ প্ৰতি চকু ৰাখিব লাগে।

বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ :

✦ কঠীয়া ৰোৱাৰ ২০ আৰু ৪০ দিনৰ পিছতে নিৰ্ণয় যন্ত্ৰৰ সহায়ত বন-বাত নিৰ্ণয় কৰি দিব লাগে।

✦ বিকল্প হিচাপে ইউৰীয়া সাৰ টপড্ৰেছিঙৰ সময়ত নিৰ্ণয় যন্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰিলেও সুফল

পোৱা যায়, অন্যথা হাতেৰে বন-বাত নিৰ্ণয় কৰি দিব লাগে।

শস্য ৰক্ষা :

✦ শালি ধানৰ খেতিত কঠীয়া ৰোৱাৰ পৰা ধান চপোৱালৈকে বিভিন্ন পোক-পৰুৱা, যেনে - মজ্জাখোৱা, চৰহা, টুপলি কটা, শূৰপোক, পিয়াজী পোক, গান্ধীপোকৰ আক্ৰমণ হ'ব পাৰে।

✦ ৰোগৰ ভিতৰত পাতজ্বলা, লিফল্লাইট, বৌখাতচৰকা পৰা, বাকনী ৰোগৰ আক্ৰমণ হ'ব পাৰে।

✦ খেতিডৰাত পোক-পৰুৱা বা ৰোগ-ব্যাধিৰ আক্ৰমণ হোৱা দেখিলে গাওঁ পৰ্যায়ৰ কৃষি সম্প্ৰসাৰণ কৰ্মী বা কৃষি উন্নয়ন বিষয়াৰ লগত পৰামৰ্শ কৰিব ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

✦ নিজৰ মতে বা বিক্ৰেতাৰ পৰামৰ্শ মতে ঔষধ প্ৰয়োগ কৰিব নালাগে।

শস্য চপোৱা :

✦ ধান কাটিবৰ সময়ত পথাৰত জমা হৈ থকা পানীখিনি উলিয়াই দিব লাগে।

✦ ধান ভালদৰে পকাৰ পিছতেই কাটিবলৈ আৰম্ভ কৰিব লাগে।

✦ ধানৰ মুঠিবোৰ পথাৰত শুকুৱাই আনি মৰণা মাৰিলে ভাল হয়।

✦ মৰণা মাৰি উঠি ধানবোৰ ভালদৰে শুকুৱাই, জৰি ভঁৰালত থব লাগে।

ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ

(৩ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমৰ পৰা)

বায়ু প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণত

গছ ৰোপণ কৰিব লাগে। যিবোৰ উদ্ভিদ সামান্য মনোযোগ দিয়াৰ ফলতে বহু দশক জীয়াই থাকে তেনে উদ্ভিদ ৰোপণ কৰিব লাগে। সহনশীল প্ৰজাতিৰ উদ্ভিদ ৰোপণৰ সহায়ত সেউজীয়া সৃষ্টিৰ যোগেদি বায়ু প্ৰদূষণ নিৰ্দিষ্ট স্তৰলৈ কমাই আনিব পাৰে। সাধাৰণতে বতাহৰ দিশ আৰু লেণ্ডস্কেপৰ গাঁথনিৰে প্ৰদূষণৰ গতিপথ প্ৰভাৱিত কৰিব পাৰে সেই অনুযায়ী উদ্ভিদ ৰোপণ কৰিব লাগে।

বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিবৰ বাবে “গ্ৰীণবেল্ট”ৰ ব্যৱহাৰৰ কথা ক'ব পাৰে। “গ্ৰীণবেল্ট” শব্দটোৱে অৱিকশিত প্ৰাকৃতিক ভূমিৰ যিকোনো এলেকাক বুজায় যাক মুকলি স্থান প্ৰদান কৰিবলৈ, পাতল মনোৰঞ্জনৰ সুযোগ প্ৰদান কৰিবলৈ অথবা বিকাশ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ নগৰীয়া বা বিকশিত ভূমিৰ ওচৰত ৰাখি থোৱা হৈছে। এয়া হৈছে প্ৰদূষণ হ্ৰাস কৰাৰ বাবে গছৰ খেতি কিয়নো ই গেছীয় আৰু কণিকা প্ৰদূষক দুয়োটা শোষণ কৰে, এনেদৰে সেইবোৰ বায়ুমণ্ডলৰ পৰা আঁতৰ কৰে। সেউজীয়া উদ্ভিদে বায়ু প্ৰদূষক শোষণ কৰিবলৈ আৰু প্ৰদূষকৰ বাবে চিংক গঠন কৰিবলৈ সক্ষম পৃষ্ঠ গঠন কৰে, ই স্থানীয় পৰিবেশৰ নান্দনিক মূল্য উন্নত কৰে। সেউজীয়া বেল্টবোৰ উন্নয়নমূলক কাৰ্যকলাপৰ পৰা সুৰক্ষিত মুকলি স্থান

যেনে ভৱন, কাৰখানা নিৰ্মাণ, আন যিকোনো আন্তঃগাঁথনিমূলক কাৰ্যকলাপৰ পৰা সুৰক্ষিত কৰা হয়, এই অঞ্চলবোৰ কেৱল গছ-গছনিৰ আৱৰণ বৃদ্ধিৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। অঞ্চলটোৰ পাৰিপাৰ্শ্বিক স্বাস্থ্য বজাই ৰখাৰ বাবে নগৰ আৰু ঔদ্যোগিক অঞ্চলবোৰত আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে সেউজবেল্ট বা গ্ৰীণবেল্ট অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। স্মৰ্তব্য যে, সৰ্বপ্ৰথম ১৮৯০ চনত এবেনজাৰ হাৰাৰ্ড নামৰ এজন নগৰ পৰিকল্পনাকাৰীয়ে আমাৰ চহৰসমূহৰ চাৰিওফালে “গ্ৰীণবেল্ট” তৈয়াৰ কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিছিল। পৰবৰ্তীকালত ১৯২৯ চনত লণ্ডন আঞ্চলিক পৰিকল্পনা সমিতিয়ে ৰাজধানীত সেউজীয়া স্থানৰ অভাৱ হোৱাৰ বাবে গ্ৰীণবেল্ট প্ৰস্তুত কৰাৰ আনুষ্ঠানিক ভাৱে প্ৰস্তাৱ দিছিল। ভাৰতৰ পৰিবেশ, বন আৰু জলবায়ু পৰিৱৰ্তন মন্ত্ৰালয়ে পৰিবেশত বায়ু প্ৰদূষণ আৰু শব্দ প্ৰদূষণৰ ফলত হোৱা প্ৰভাৱ হ্ৰাস কৰাৰ বাবে ঠায়ে ঠায়ে আধুনিক পদ্ধতিৰে বৃক্ষ ৰোপণৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। যিটো বৰ্তমান ধূলিৰে ধুসৰিত পৰিবেশ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে নিতান্তই এক ইতিবাচক সিদ্ধান্ত। আমি আমাৰ অসমী আইৰ অতীতৰ সেউজীয়া সুবাস পুনৰ ঘূৰাই আনিব নোৱাৰিলেও ৰাজ্যখনৰ প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ কিছু পৰিমাণে হ'লেও উন্নত কৰি ৰাখিবলৈ স্বদেশৰ খালী হৈ পৰি থকা ঠাইসমূহত পুনৰ

বেলেগ বেলেগ প্ৰজাতিৰ উদ্ভিদ নিশ্চয়কৈ ৰোপণ কৰিব লাগে।

বিনীতা হাজৰিকা

ড° মীন্তি গগৈ

(১ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ত..

অ' কৰ্মী, বহুজাতিক কোম্পানী, প্ৰগতিশীল কৃষক, কোম্পানীৰ প্ৰতিনিধি উপস্থিত থকা সন্মিলনখনৰ যোৱা ২৮ এপ্ৰিল তাৰিখে সামৰণি পৰে। সন্মিলনৰ আয়োজক সমিতিৰ সভাপতি তথা কৃষি বিজ্ঞানগুৰু ড° জয়ন্ত ডেকাৰ পৌৰহিত্যত অনুষ্ঠিত সামৰণি অনুষ্ঠানত বাংলাদেশৰ ধান গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ সঞ্চালক ড° মহম্মদ আব্দুল লতিফ উপস্থিত থাকে। সন্মিলনৰ আয়োজক সমিতিৰ সাংগঠনিক সম্পাদক ড° ৰঞ্জন দাসে উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰা সামৰণি অনুষ্ঠানটোত প্ৰফেছৰ এইচ এচ শ্ৰীবাস্তৱ ফাউণ্ডেচনৰ ফৰ চায়েন্স এণ্ড ছ'ছাইটি, উত্তৰ প্ৰদেশ, লক্ষ্ণৌৰ আৰ পি সিং, প্ৰফেছৰ চি ৰাজশেখৰণে আৰু অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পঞ্জীয়ক তপন কুমাৰ গোহাঁইয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। সামৰণি অনুষ্ঠানটোত সন্মিলনৰ লগত সংগতি ৰাখি সন্মিলনৰ ১৪ খন আলোচনা সত্ৰত আয়োজন কৰা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ পুৰস্কাৰ সমূহো প্ৰদান কৰা হয়।

কুকুৰা পামৰ দানা কিনিবৰ সময়ত মনত ৰাখিবলগীয়া কথা

ব্যৱসায়িক ভিত্তিত কুকুৰা প্ৰতিপালন কৰোতে সদায় উচ্চমান বিশিষ্ট দানা ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। পালকসকলৰ সুবিধাৰ্থে তলৰ কথাখিনি আগবঢ়োৱা হ'ল-

- ১) দানা কিনোতে সদায় সুনাম থকা প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰাহে কিনা উচিত।
- ২) দানা সদায় নতুনকৈ বনোৱা আৰু সতেজ হোৱা উচিত। পুৰণা বৰ্ছদিন পেলাই থোৱা অৱস্থাত দানাৰ গুণমান সদায় নিম্নস্তৰ হয়। বৰফুণত ভিজা আৰু মখা বন্ধা দানা বৰ্জন কৰা উচিত।
- ৩) নামী প্ৰতিষ্ঠানৰ দানাৰ বস্তাবোৰ সদায় নতুন, জোৰা-টাপলি নমৰা আৰু মেচিনত ভালদৰে চিলাই কৰা থাকে।
- ৪) দানাত থকা বিভিন্ন উপকৰণসমূহ কুকুৰাবোৰে খাব পৰা মজলীয়া আকাৰৰ হ'ব লাগে। দানা বেছিকৈ গুৰি হ'লে শুকান আৰু আঠা লগা ধৰণৰ হয়। এনে দানা কুকুৰাৰ বাবে মুঠেই সুস্বাদু নহয়।
- ৫) বস্তাবোৰত দানাৰ পৰিচয় স্পষ্টকৈ লিখা হ'ব লাগে আৰু লেবেলখনত দানাৰ নাম, বনোৱাৰ তাৰিখ, দানাৰ ওজন, দাম আৰু বেটচ নম্বৰ আদি লিখা থাকিব লাগে।
- ৬) দানা কিনোতে ইয়াৰ কেইটামান বস্তাৰ সঠিক ওজন নিজে জুখি লোৱা উচিত। বস্তাত থকা দানাৰ সঠিক ওজন পাবৰ বাবে মূল ওজনৰ পৰা বস্তাৰ ওজন বাদ দি ল'ব লাগে। দুই এটা সুনাম থকা প্ৰতিষ্ঠানৰ বাহিৰে অসমত বিক্ৰী হোৱা দানাত সদায়েই বস্তাৰ ওজন যোগ থকা অৱস্থাত থাকে।
- ৭) দানাৰ বস্তাবোৰ পামলৈ নিওতে ইয়াক বৰফুণ আৰু ধূলিৰ পৰা বাচাই নিবৰ বাবে ভালদৰে ঢাকি নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত।

দানা থোৱা ঘৰ : দানাৰ বস্তাবোৰ ভালদৰে ৰাখি থবৰ বাবে এটা সুন্দৰ শুকান গুদামৰ আৱশ্যক। গুদামৰ বেৰ আৰু মজিয়া পকী হ'ব লাগে, কোনো ধৰণৰ থিৰিকী আদি থাকিব নালাগে। বস্তাবোৰ ৰাখিবৰ বাবে কমেও ১ ফুট ওখ কাঠৰ চাং হোৱা উচিত।

শ্ৰীমতী ৰীমা শইকীয়া, শ্ৰীকুল প্ৰসাদ কলিতা

বহুৰেকীয়া বৰঙণি : ১০.০০ টকা। **প্ৰতিখনৰ মূল্য :** ১.০০ টকা। **প্ৰকাশৰ স্থান :** অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট - ১৩। সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° প্ৰসন্ন কুমাৰ পাঠকৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু প্ৰচাৰিত। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় অফছেট ছপাশাল, যোৰহাট - ১৩ ত মুদ্ৰিত।

মুখ্য সম্পাদক : ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ